

Vlaams
Parlement

vergadering **C245 – BUI13**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 18 juni 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, en Plattelandsbeleid, over de rol van 11.11.11 als beheerder van het steunpunt 4de pijler - 1885 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het rapport van verschillende ngo's over landroof - 1941 (2012-2013)	6
Interpellatie van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de bescherming van culturele en audiovisuele producten in het handelsakkoord tussen de EU en de VS - 115 (2012-2013)	8
■	

Voorzitter: de heer Frank Creyelman

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de rol van 11.11.11 als beheerder van het steunpunt 4de pijler - 1885 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, minister-president, collega's, het steunpunt 4de pijler is een organisatie die een belangrijke maatschappelijke functie vervult. Het ondersteunt de vaak kleinschalige en lokale 4de pijlerorganisaties voor ontwikkelingssamenwerking waarvan er in Vlaanderen een heleboel zijn en die heel nuttig werk verrichten.

Tot vorig jaar bestuurden het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) en 11.11.11 gezamenlijk het steunpunt. Daarna werd de dagelijkse werking ervan volledig aan 11.11.11 overgedragen voor een periode van drie jaar, met daaraan verbonden alle werkingsmiddelen. Deze overdracht werd van enige vraagtekens voorzien in de aanbevelingen van het evaluatieverslag van het steunpunt 4de pijler. Daarin werd gesteld dat indien 11.11.11 alleen het 4de pijlersteunpunt zou dragen, dit aan politiek gewicht en belang zou verliezen en dit moeilijk aanvaardbaar zou zijn voor de 4de pijlerinitiatieven. Zij bekijken 11.11.11 toch nog vooral als de koepel van de ngo's.

Zonder de expertise van 11.11.11 in twijfel te trekken, en geen afbreuk doende aan hun schitterende humanitaire werk, denk ik dat 11.11.11 als grote ngo niet noodzakelijk steeds dezelfde belangen kan dienen als de 4de pijlerorganisaties. Dat dat in combinatie met het beheer van het steunpunt tot wrevel en onduidelijkheid kan leiden, bewijst een recent initiatief van 11.11.11. De organisatie deed een oproep via de website met betrekking tot de opmaak van de zesjarige beleids- en beheerscyclus (BBC) van de gemeenten, waarin de 4de pijlerorganisaties gevraagd werd een aantal eisen op tafel te gooien. Via een doorklik op diezelfde pagina van het steunpunt komt men naadloos op de webstek van 11.11.11 terecht, met daarop een folder waarin de 4de pijlerorganisatie worden toegelicht en 11.11.11 zijn specifieke eisenbundel ten aanzien van de gemeentebesturen toelicht. De concrete formulering van het verzoek tot financiële steun aan ontwikkelingssamenwerking door de gemeente is echter gevoelig. Er staat: "(...) gemeentelijke financiële steun aan structurele hulp en de programma's van ngo's en gemeentelijke financiële steun aan 11.11.11 als gemeenschappelijke campagne van de Noord-Zuidbeweging of een nominatieve bijdrage aan 11.11.11 als koepelorganisatie".

Ik zie hierin toch wel een probleem. 11.11.11 promoot zichzelf voor de provinciale en lokale subsidielijnen, die nochtans de belangrijkste publieke fondsenwervingsbron zijn voor 4de pijlers. Men doet een oproep via een overheidsmedium dat de organisatie 11.11.11 exclusief ter beschikking heeft in het kader van een haar door de overheid toevertrouwde functie.

Minister-president, bent u van mening dat 11.11.11 zijn initiatieven mag promoten via zijn functie als beheerder van het steunpunt 4de pijler? Zo ja, bent u van mening dat bovenstaand initiatief volledig in het belang gebeurde van de 4de pijlerorganisaties? Op welke manier wordt 11.11.11 gecontroleerd in zijn optreden als beheerder van het Vlaamse steunpunt 4de pijler?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister-president, collega's, ik sluit mij graag aan bij de vraag. Ik ben heel ver moeten gaan zoeken wat u bedoelde, mijnheer Hendrickx. U heb ergens wel een punt, maar je moet toch wel heel wat keren doorklikken voor je op dat punt komt. Maar of het nu echt een probleem is om hier in het parlement aan te kaarten? Iedereen is natuurlijk vrij om dat te doen.

Minister-president, vorige legislatuur hebben wij de 4de pijlerorganisaties trachten te waarderen door hun een koepelnaam te geven en hen te ondersteunen via een steunpunt. Mij is uiteindelijk om het even wie dat beheert. De link met 11.11.11 was er omdat 11.11.11 zelf een koepel is, maar vooral ook omdat de overheid er toen voor heeft gekozen om niet zomaar die 4de pijlerorganisaties, die heel klein zijn, van mensen van hier met heel concrete projecten in het Zuiden, te waarderen maar ook ervoor te zorgen dat de kwaliteit van die projecten verbetert. Hoe kunnen we dat doen? Net door contacten te leggen met die ngo's, waar er expertise is in niet alleen projectmatig maar ook structureel aan ontwikkelings-samenwerking te doen. Zo kunnen we hopelijk de expertise binnenbrengen en uiteindelijk zo veel mogelijk 4de pijlerorganisaties ondersteunen in het in hun eigen werking zo duurzaam en structureel mogelijk werken. Zo zijn het geen druppels op een hete plaat, maar wordt een verschil gemaakt met respect voor het vrije initiatief van particulieren, maar met het verbreden van de rol van de overheid.

Minister-president, daarom zou het me in het algemeen wel interesseren of er een bepaalde evaluatie bestaat van hoe we werken, hoeveel 4de pijlerorganisaties er zijn. Misschien moeten we er in de commissie op een bepaald moment eens aandacht aan schenken, om te zien of dit inderdaad de beste manier is om hen te ondersteunen en of er nog andere manieren zijn om de 4de pijlerorganisaties vanuit het Vlaamse niveau te versterken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is al gezegd en ik ben me er ook van bewust dat er soms spanningen leven tussen de 3de en de 4de pijler van ontwikkelingssamenwerking. Ik begrijp dat deze onbedoelde webverwijzing een zeker wantrouwen heeft gevoed. Toch denk ik dat het wat voorbarig is ervan uit te gaan dat 11.11.11 de 4de pijlerorganisaties ongunstig genegen zou zijn. De visieteksten en de komende plannen die 11.11.11. voorstelt bij de uitbouw van het 4de pijlersteunpunt, spreken dit mijns inziens ondubbelzinnig tegen.

Ik geef een aantal voorbeelden. 11.11.11. meent dat de ngo's en 4de pijlers vanuit hetzelfde engagement vertrekken en dezelfde doelen nastreven: hier aan draagvlakversterking doen en in de ontwikkelingslanden zo goed mogelijke resultaten realiseren op het vlak van ontwikkeling. Door zijn expertise als koepelorganisatie ook toegankelijk te maken voor 4de pijlerspelers, is 11.11.11. een onmiskenbare bondgenoot van de 4de pijlers.

Ten tweede is het de ambitie van 11.11.11. om de samenwerking tussen de ngo's en de 4de pijlers op te bouwen vanuit een sfeer van complementariteit, en dus niet van concurrentie. Daarom nodigt 11.11.11. de 4de pijlerbeweging uit om actief deel uit te maken van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging. Vanaf dit najaar zal de 4de pijler dan ook volwaardig vertegenwoordigd zijn in de algemene vergadering van de Koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging.

Bovenop de Vlaamse subsidie maakt de koepelorganisatie ook eigen middelen vrij voor de uitbouw van het steunpunt, ongeveer 150.000 euro. Dat toont aan dat 11.11.11. ook echt zelf gelooft in die goede samenwerking met 4de pijlers, en niet louter optreedt als uitvoerder van de subsidie.

De koepelorganisatie, die een sterke lokale werking heeft uitgebouwd, tracht tot slot ook bruggen te bouwen tussen het gemeentebestuur en de 4de pijlers. Ik verwijs naar de door 11.11.11. uitgewerkte publicatie die gemeenten helpt bij het verhogen van de kennis over 4de pijlers, en het uitwerken van een beleid voor de ondersteuning van die spelers. 11.11.11. heeft een lange lokale traditie om alle actoren, waaronder de 4de pijlers, bij te staan bij de uitbouw van een Gemeentelijke Raad voor Ontwikkelingssamenwerking (GROS). Via de GROS wil men de aandacht voor de Noord-Zuidproblematiek ook lokaal verankeren. 11.11.11. helpt de 4de pijlerorganisaties ook om zich te organiseren om het lokaal beleid te inspireren en om op te komen voor de Noord-Zuidproblematiek.

De recente oproep van het steunpunt past in dat laatste punt. 11.11.11. wou de 4de pijlers alert maken op het proces van de lokale beleids- en beheerscyclus (BBC), zodat ze zich tijdig konden organiseren om invloed uit te oefenen op het lokale ondersteuningsbeleid voor de Noord-Zuidbeweging – de ngo's én 4de pijlers.

De oproep verwees naar een pagina die in eerste plaats op maat was gesneden van de lokale 11.11.11.-afdelingen en de GROS. Spoedig nadat 11.11.11. zich hiervan bewust was, heeft het die link op de webpagina van het steunpunt verwijderd. Dat gebeurde al voordat uw vraag mij bereikte, mijnheer Hendrickx. Dat toont nog eens aan dat men daar ook zelf tot bepaalde inzichten is gekomen.

Ik meen dat 11.11.11. geen grenzen heeft overschreden door de 4de pijlerorganisaties te wijzen op het belang van het lopende BBC-proces, maar het lijkt mij inderdaad wel aangewezen dat, wanneer er vanuit het steunpunt links worden gelegd met lokale initiatieven van 11.11.11., er ook de nodige aandacht wordt besteed aan dat doelpubliek. De diensten zullen dat aandachtspunt zeker ook overmaken op de stuurgroepvergadering van het steunpunt.

Gelet op het feit dat 11.11.11. de 4de pijlersorganisaties een plaats zal geven in de Noord-Zuidbeweging, denk ik dat de alertheid ten aanzien van die spelers na verloop van tijd zal toenemen. Dat is een proces dat tijd neemt. Op termijn zal het achterhaald zijn om nog te spreken over de afzonderlijke belangen van ngo's vis-à-vis 4de pijlers.

Tweemaal per jaar organiseren de Vlaamse overheid en 11.11.11. een stuurgroepvergadering waarin de doelstellingen, planning, succesfactoren, knelpunten en uitdagingen van het steunpunt worden besproken. De stuurgroep kan, indien nodig, 11.11.11. steeds vragen de werking bij te sturen. Daarnaast treden de diensten geregeld in dialoog met de 4de pijlerorganisaties zelf. Bekommernissen die het VAIS via regelmatig contact bereiken, kunnen steeds worden besproken op de stuurgroep van de helpdesk.

Het logisch kader van de subsidie heeft ten slotte een aantal streefdoelen ingebouwd, zodat werkelijk op maat van de 4de pijlerorganisaties wordt gewerkt. Voorafgaand aan de betaling van een nieuwe subsidieschijf moet een voortgangsrapport worden ingediend bij VAIS. Daarin wordt onder meer gerapporteerd over de tevredenheid van de betrokken 4de pijlerorganisaties. Aan het einde van de werkingsperiode van drie jaar (2012 - 2014) zal een algemene externe evaluatie van de werking van het 4de pijlersteunpunt plaatsvinden.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister-president, ik dank u voor uw zeer duidelijke, alomvattende en wat mij betreft verhelderende antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Mijnheer Hendrickx, ik las in uw vraag enig wantrouwen ten aanzien van structurele organisaties en enige bevoordeling van de particuliere 4de pijlerorganisaties. Met alle respect, maar ik denk dat het de rol van de Vlaamse overheid is om te stimuleren dat er zoveel mogelijk kwaliteit komt en dat lessen die in de voorbije decennia geleerd zijn vanuit Ontwikkelingssamenwerking, doorgegeven worden en dat er vorming wordt aangeboden aan nieuwe mensen. Het mag niet zo zijn dat we aan de structurele ngo's vragen om zich daar zo ver mogelijk van af te houden. Want dan zal veel geld naar witte olifanten gaan en zullen veel lessen opnieuw geleerd moeten worden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Marc Hendrickx tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het rapport van verschillende ngo's over landroof - 1941 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister-president, in een recent rapport van een aantal ngo's, waaronder 11.11.11., wordt zeer kritisch bericht over de acties van Belgische bedrijven en de federale overheid met betrekking tot landroof. Nog niet zo lang geleden keurde het Vlaams Parlement over dit thema een voorstel van resolutie goed, dat was ingediend door enkele gewaardeerde collega's en mezelf. U zult mijn bezorgdheid dus begrijpen.

Uit het rapport blijkt dat verscheidene Belgische bedrijven en financiële instellingen zeer actief zijn in de handel van landbouwgrond in het Zuiden en Oost-Europa. Volgens de ngo's is minstens een deel van die praktijken van dien aard dat ze als 'landroof' kunnen worden omschreven, vanwege het ontransparante en onevenwichtige karakter van de transactie. De federale overheid faciliteert bovendien landroof via subsidies en belastingreducties die toegekend worden voor ecologische projecten rond biobrandstoffen, zo stelt het rapport.

Vlaanderen wordt niet rechtstreeks vernoemd in het rapport. Toch zijn we, onder andere als garant voor enkele van deze financiële instellingen en mederegulator van de energiemarkt, minstens zijdelings betrokken. Ik wil de stellingen van deze ngo's uiteraard niet klakkeloos overnemen, maar wil wel graag weten hoe u als uitvoerder van onze resolutie ter zake de zaken ziet.

Minister-president, hebt u reeds kennis genomen van bovenvernoemd rapport? Hoe staat u tegenover de daarin gedane bevindingen, voor zover die kunnen worden gerelateerd tot het regionale beleid?

Bent u van mening dat bedrijven en instellingen die genieten van Vlaamse overheidssteun of -garanties, moet worden gevraagd de principes over landroof na te leven zoals ze door dit parlement werden vastgelegd? Zo ja, hoe plant u dit voornemen te kunnen uitvoeren?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Hendrickx, ik weet dat u alles van zeer nabij volgt, ook deze problematiek. Het rapport waar u naar verwijst, is amper een week oud. Ik hoop dat u het mij niet kwalijk neemt dat ik zelf nog niet voldoende tijd heb gehad om het door te nemen. Mijn diensten zijn daar momenteel volop mee bezig.

De signalen die ik over het rapport opvang, zijn niet eenduidig. Zo is er heel wat te doen rond de definitie van 'landroof'. Dat label wordt soms wat subjectief toegekend. Wat door de investeerders wordt aanzien als een manier om ginds jobs te creëren en nieuwe technologieën te introduceren, wordt door de ngo's beschouwd als een nieuwe vorm van kolonialisme en een vorm van mensenrechtenschending.

Ik zal het rapport met heel veel zorg verder doornemen. Zoals steeds ligt de waarheid wellicht ergens in het midden. Ook wegens de complexiteit van elke individuele investering, lijkt het mij gevaarlijk daar nu algemene uitspraken over te doen. Ik stel vast dat de betrokken organisaties de afgelopen week een aantal aantijgingen uit het rapport hebben weerlegd. Een tijdje geleden hebben heel wat collega's vragen gesteld over landroof. Het is goed dat dit rapport een maatschappelijk debat op gang brengt waaraan iedereen kan deelnemen. Indien dat met de nodige sereniteit gebeurt, kan dat de zaak alleen maar positief beïnvloeden.

In uw tweede vraag peilt u naar de mogelijkheid en mijn eventuele intentie om bedrijven en instellingen die genieten van Vlaamse steun of garanties te vragen de principes inzake de strijd tegen landroof na te leven. Ook daar moeten we genuanceerd naar kijken. Ik kan moeilijk ex-postvoorwaarden koppelen aan steun of garanties die contractueel aan bedrijven

zijn verstrekt. Ik benadruk wel dat entiteiten die voor de Vlaamse overheid steun of garanties verlenen aan bedrijven en instellingen, steeds binnen een kader van duurzaamheid en ethiek dienen te handelen. Zo is het de hoofdplicht van Flanders Investment & Trade (F.I.T.) om bedrijven binnen een kader van duurzaamheid en ethiek te ondersteunen in hun internationale ontwikkelingen en activiteiten. F.I.T. vraagt aan bedrijven de nodige aandacht voor de duurzaamheid en ethiek bij zijn activiteiten, zoals ik al ook heb aangehaald tijdens de commissievergadering van 29 mei 2012.

Wanneer aandacht voor duurzaamheid en ethiek ruim wordt geïnterpreteerd, kunnen we ervan uitgaan dat aan bedrijven ook aandacht wordt gevraagd voor de principes inzake de strijd tegen landroof. Wanneer een bedrijf een akkoord sluit met de overheid van het ontwikkelingsland waarin het zal investeren, zou dat een belangrijke garantie kunnen vormen dat er rekening zal worden gehouden met de noden van het land. Dat de centrale overheid in sommige ontwikkelingslanden onvoldoende rekening houdt met haar eigen bevolking, is een externe factor die roet – als ik dat zo mag zeggen – in het eten kan gooien. In dat geval zou het bedrijf haar maatschappelijke verantwoordelijkheid moeten nemen, door het draagvlak voor de investering vooraf bij de plaatselijke bevolking af te toetsen. Bedrijven dienen bewust te worden gemaakt van hun maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dit rapport kan daar zeker toe bijdragen. Langs onze kant kunnen wij dit punt ook opnemen tijdens de politieke dialoog met de ontwikkelingslanden waarmee wij samenwerken op het vlak van landbouw en voedselzekerheid, met name Malawi en Zuid-Afrika.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister-president, mijn fractie speelt kort op de bal, in deze commissie en bij uitbreiding in dit parlement. Ik kan begrijpen dat mijn vraag om uitleg – die overigens zeer snel werd geagendeerd – nog niet volledig kan worden beantwoord en dat u nog een aantal zaken moet afwachten. Ik weet dat er wat commotie rond is ontstaan. Ik kijk uit naar uw verder antwoord, dat mij schriftelijk mag worden bezorgd.

Voor het antwoord op mijn tweede vraag, noteer ik uw intenties ter zake.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We hebben een drietal weken geleden inderdaad al over dit thema gesproken.

Minister-president, uit het verhaal dat u aanhaalt, blijkt heel duidelijk dat de taak voor een overheid zoals de onze in een internationale samenwerking er vooral in bestaat de lokale overheden in het Zuiden te helpen versterken. Zo kunnen we het misbruiken van een grond, met een gebrek aan respect voor de lokale eigendom, helpen voorkomen. Daarom is een goed bestuur in onze internationale samenwerking, met een versterking van de lokale overheden, belangrijk.

Ik wil de oproep van vorige keer herhalen om ook Mozambique, onze derde partner, mee te nemen. Landbouw is geen specifiek thema, maar hier gaat het over meer dan landbouw. Het gaat algemeen over goed bestuur, over het versterken van de overheid, maar eigenlijk ook over gezondheidsbeleid, waarop bij Mozambique de focus ligt. Mozambique is namelijk net een van de gevoelige landen in dit dossier.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

**Interpellatie van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de resolutie van het Vlaams Parlement betreffende de bescherming van culturele en audiovisuele producten in het handelsakkoord tussen de EU en de VS
- 115 (2012-2013)**

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, minister-president, op 29 mei keurde de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie van een hele rits collega's uit meerderheid en oppositie goed betreffende de bescherming van culturele en audiovisuele producten in het Trans-Atlantisch Handels- en Investeringspartnerschap tussen de Verenigde Staten en Europa.

Daarin werden drie dingen gevraagd aan de Vlaamse Regering. Ten eerste werd gevraagd om de culturele diversiteit in dat partnerschap tussen Europa en de Verenigde Staten te blijven bewaken. Ik verwijs hiervoor naar de General Agreement on Trade in Services (GATS). Ten tweede werd gevraagd erop toe te zien dat er in het akkoord geen bepalingen staan die de culturele verscheidenheid en de taaldiversiteit – inclusief de audiovisuele sector – kunnen aantasten. Ten slotte moet de Vlaamse Regering erop toezien dat het akkoord voldoende waarborgen zou bevatten opdat de Europese lidstaten en regio's beschermende en stimulerende maatregelen kunnen nemen ten gunste van de eigen culturele en audiovisuele sectoren en producten. Dat is de kern.

De formulering is behoorlijk voorzichtig, waardoor het volgens mij zo breed wordt ondersteund. De kern is dat onze eigen Europese culturele en audiovisuele sector, die voor een deel met overheidsmiddelen wordt ondersteund, zowel federaal – met de tax shelter – als Vlaams – met het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF), de vrijheid van handelen, gelet op de diversiteit die in Europa aanwezig is, volop kan voeren. Jullie weten ook dat, als de Amerikaanse machine begint te rollen en er zo'n absolute vrijhandel over cultuur in het akkoord staat, er al snel klachten zouden komen over bijvoorbeeld het subsidiebeleid van de Europese overheden. Dat wil Europa te allen prijze vermijden. Volgens mij delen we deze intenties om die reden zeer breed.

Ik heb mijn interpellatieverzoek ingediend op 7 juni. Vandaag zijn we ruim een dag of tien verder. Mijn vraag was nog opgesteld in de voorwaardelijke wijs omdat ik nog niet over alle documenten beschikte. Intussen heb ik al een en ander – niet alles – bij elkaar geharkt.

Tijdens de week van 7 juni vond de zogenaamde DGE plaats, de coördinatievergadering tussen de kabinetten en administraties van de verschillende overheidsniveaus. Het is een belangrijke club, omdat daar de Belgische positie in dat soort internationale Europese onderhandelingen wordt bepaald. Ook de voorbereiding van de Europese Raad gebeurt daar. Op 7 juni ging het om de Belgische positie rond de vrijhandel tussen de EU en de Verenigde Staten.

Klaarblijkelijk ging de Vlaamse Regering zeer terughoudend aan de slag. Ze bepleitte niet dat er een uitzondering zou zijn in dat handelsakkoord met betrekking tot die culturele en audiovisuele sectoren. Minister-president, ik zie u neen schudden. Ik zal straks met plezier naar uw antwoord luisteren. Vlaanderen hield zich dus, dacht ik, op dat moment erg op de vlakte, en nu spreek ik in de voorwaardelijke wijze. Uit de documenten zelf kan ik toch opmaken dat er minstens een nuanceverschil is tussen Vlaanderen, de Franse Gemeenschap en de federale overheid. Stellen dat men het zal uitsluiten, niet zal behandelen of van de agenda zal afvoeren: de terminologie is nogal genuanceerd, maar duidt ook op een verschillend niveau van interactie.

De vraag is: hoe kan het nu verder? Minister-president, u bent toch gebonden door de resolutie van dit Vlaams Parlement om die culturele uitzondering op een gepaste manier mee te verdedigen in de DGE.

Ik zal niet meer in de voorwaardelijke wijze praten, maar stel u meteen mijn vragen. Ik heb inhoudelijk ook al gemotiveerd – en ik hoop dat u het standpunt ook deelt – waarom wij cultuur en het audiovisuele niet op dezelfde manier behandelen als een ander materieel product. Ik ging bijna zeggen “zoals een blik tomatensoep”, maar dan komen we ook al in de discussie in welke mate landbouw en landbouwproducten deel moeten uitmaken van dat vrijhandelsakkoord.

Kunt u ons inzage geven in het pv van de DGE of meedelen wie ons vertegenwoordigde? Wat was het standpunt daar? Op welke manier gebeurde dat? Wat was de conclusie van de vergadering?

Mocht deze conclusie, zijnde het Belgische standpunt, niet overeenstemmen met de vraag vanuit het Vlaams Parlement, wat is daarvoor dan de verklaring?

Werd het Vlaamse standpunt voldoende verdedigd tijdens de vergadering, en zo niet, wie is hiervoor dan politiek verantwoordelijk?

In hoeverre is het Belgische standpunt van 7 juni nu al definitief bepaald? Er is al een onderhandelingsmandaat bepaald voor de EU. Kan dit eventueel nog worden aangescherpt? De tijd heeft ons hier ingehaald.

Ik wil graag van u de stand van zaken kennen en weten wat onze positie en onze houding zijn.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, mijnheer Caron, u bent milder in uw mondelinge toelichting van uw interpellatie dan in uw schriftelijke voorbereiding, waar u het hebt over de lakse houding van de Vlaamse Regering. Het is te betreuren dat u zich laat leiden door geruchten die u ertoe brengen zulk woordgebruik op papier te zetten. Ik ben zeer verheugd dat u, als u vlak tegenover de minister-president zit, milder bent, en dat u dan niet die hardheid gebruikt die u wel gebruikt in de uitgetikte tekst.

Het verwondert mij natuurlijk omdat ik hier in de commissie op 21 mei het Vlaamse standpunt heb toegelicht. Ik heb zelf nog contacten gelegd omdat er ook een debat was in het Europees Parlement waar bepaalde fracties volgens geruchten ons standpunt niet zouden volgen, wat zij wel perfect hebben gedaan. Dat wij met al dat werk nog een lakse houding zouden aannemen, is niet juist. Ik zet dat hier recht. Als men in het weekend kon communiceren dat de lijn duidelijk was, dan is dat dankzij onze houding. Ik denk dat u dit alleen maar kan verheugen. Ik ga ervan uit dat ook uw socialistische vrienden, waar u er nu velen van hebt, daarover allemaal zeer gelukkig zijn.

Dit Vlaams standpunt is immers in overeenstemming met de resolutie die in het Vlaams Parlement werd aangenomen op 29 mei, en van in het begin van de discussie hebben wij steevast dat duidelijk standpunt ingenomen. De Vlaamse Regering heeft geanticipeerd op de bezorgdheden van de audiovisuele sector, die tot uiting komen in de resolutie. Ons standpunt bewaart ontegensprekelijk de culturele diversiteit, en het vrijwaart de maximale beleidsruimte om nu of in de toekomst maatregelen te nemen ter ondersteuning van onze audiovisuele sector.

Het is dus ook vanzelfsprekend dat de Vlaamse Regering dit standpunt nogmaals heeft herhaald tijdens de interfederale coördinatievergadering, georganiseerd door de directie-generaal Europese Zaken van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken van 4 juni laatstleden. Op deze vergadering waren het kabinet van minister Lieten, bevoegd voor de media, het kabinet van minister Schauvliege, bevoegd voor de cultuur, mijn kabinet, het Departement internationaal Vlaanderen (DiV) en het Departement Cultuur, Jeugd en Sport en Media aanwezig, een hele mooie groep.

Het standpunt dat namens de Vlaamse Regering door mijn kabinet is ingenomen, werd vooraf afgestemd met de betrokken Vlaamse kabinetten en administraties op de vergadering van de Werkgroep EU Handel van 31 mei. De DGE-vergadering had als doel de interventie van ons land in de vergadering van Coreper II (Comité van Permanente Vertegenwoordigers) op 5 juni voor te bereiden. Overeenkomstig de conclusies van de DGE-vergadering heeft ons land op Coreper II nogmaals herhaald dat het mandaat moet stellen dat de EU geen verbintenissen zal nemen voor de audiovisuele sector.

In uw mondelinge vraag hebt u niet zo duidelijk gesteld dat de Belgische positie ‘flauw’ of ‘vaag’ zou zijn. Ik weet dus niet of ik daar nu verder moet op ingaan. Ik doe het toch, om te vermijden dat u opnieuw met onvolkomen en onjuiste informatie aan mij vragen zou stellen. Dat ons land niet zou interveniëren om de audiovisuele sector te verdedigen, is dus niet juist, onwaar, en dat moet u gelukkig stemmen.

Ik wens voor de volledigheid te bevestigen dat de Vlaamse Regering op identiek dezelfde wijze tussenbeide is gekomen op de DGE-vergadering van 11 juni, ter voorbereiding van de Raad Buitenlandse Zaken, formatie Buitenlandse Handel van 14 juni. Ook dit werd, zoals het hoort, op voorhand afgestemd op de vergadering van de werkgroep EU Handel van 10 juni.

De Franse, Duitstalige en Vlaamse Gemeenschap hebben dit standpunt van uitsluiting van iedere verbintenis betreffende audiovisuele diensten nog eens bevestigd in een schrijven van 6 juni aan de minister van Buitenlandse Zaken, Didier Reynders. Ik heb dit standpunt ook nog eens bevestigd aansluitend op de DGE-vergadering van 11 juni als standpunt van de Vlaamse Gemeenschap. U kunt een kopie van die brief krijgen – ik ga ervan uit dat u die nog niet hebt – om uw dossier volledig te maken.

Mijnheer Caron, er is dus wat onvolkomen en verkeerde informatie de wereld ingestuurd, maar ik hoop dat u na mijn antwoord nog eens vaststelt dat, wanneer ik hier een standpunt verdedig en vertegenwoordig, ik dat ook op andere plaatsen doe. Natuurlijk betreur ik een beetje dat er verwarring wordt gezaaid, en dat er toch vrij harde woorden worden gebruikt die volledig misplaatst zijn. Hopelijk is dat bij dezen rechtgezet.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister-president, dank u wel. U weet hoe mild ik van nature ben.

Minister-president: U hebt de tekst van uw interpellatie dan niet zelf gemaakt?

De heer Bart Caron: Ik heb het wel zelf opgemaakt, in de voorwaardelijke wijze. Dat nuanceert de tekst wel. Mijn interpellatie had als bedoeling om eventueel duidelijk te maken – en dat hebt u ook gedaan – of het gerucht over de lakse houding van de Vlaamse Gemeenschap al dan niet terecht was, of de houding al dan niet effectief was.

Minister-president, ik zou de briefwisseling wel graag eens zien, ik heb niet alle documenten. U denkt dat dat wel zo is, maar ik weet niet of u beseft hoe moeilijk het is voor een kleine fractie als de onze, die niet mee aan tafel zit bij dit soort voorbereidende gesprekken, om aan die documenten te komen. Doorgaans ben ik goed geïnformeerd, maar ik heb niet alle informatie, ik kan me daar dus ook niet op baseren.

Ik twijfel niet aan uw eerlijkheid, maar er is wel een blijvend verschil in benaderingswijze tussen de twee gemeenschappen in ons land. In mijn mondeling betoog was ik mild omdat ik intussen ook het verslag had van de DGE-coördinatievergadering van 11 juni waarnaar u verwees. Ik citeer: “De Vlaamse Gemeenschap gaf aan bij het standpunt te blijven van geen verbintenissen voor audiovisuele diensten.” Ik geef toe: dat is ook in overeenkomst met de resolutie. Maar de volgende zin zegt: “De Franse Gemeenschap wenst, gelet op de context van het standpunt, van niet-verbintenis te wijzigen naar een uitsluiting.” U wilde eigenlijk een stap verder gaan en het gewoon niet geagendeerd hebben. Dat is een belangrijk verschil. Of het op het terrein veel verschil maakt, weet ik niet, maar ik kan u wel zeggen dat in de finale redactie van dat soort mandaattekst die het Ierse voorzitterschap doet, wel een aantal

nuances in paragraaf 29 zijn gekomen. Ik citeer: “In this version, the audiovisual sector is still in and with just a little changed language in it.”

Minister-president, ik kan er alleen maar voor pleiten dat u zeer voorzichtig bent en dat u dit van dichtbij opvolgt. Het is meer dan een nuanceverschil. Ik heb wel vertrouwen omdat letterlijk in het standpunt staat: “All forms of subsidies to the cultural and audiovisual sector shall be excluded from any commitments.” Dat geeft mij vertrouwen ten aanzien van het definitieve akkoord. In die zin gaan we een stap vooruit.

Het zou misschien ook goed zijn wanneer er een dergelijke gevoeligheid is over die materie in het parlement, bij iemand als ik bijvoorbeeld, dat we ons niet moeten baseren op geruchten of signalen die we van derden krijgen, maar dat we misschien iets directer geïnformeerd worden. Ik had het u vorige woensdag gevraagd tijdens de plenaire zitting, maar u kent uiteraard niet elk dossier tot in detail.

Maar goed, we zijn een stap vooruit, het wordt wel gerespecteerd. Ik zou graag een kopie krijgen van de brief over het standpunt waar u naar verwijst.

Minister-president Kris Peeters: Bij dezen geef ik de brief aan de voorzitter.

De voorzitter: De interpellatie is afgehandeld.

■